

16-12-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ: 09-03-1984 মধুবন

"পৰিৱৰ্তনক অবিনাশী বনোৱা"

বাপদাদাই সকলো চাত্ৰক (তৃষ্ণাতুৰ) সন্তানক চাই আছেইক। সকলোৰে শূনা, সাক্ষাৎ কৰা আৰু নিজক গঢ়ি তোলা - এয়াই লগন। শূনাৰ ক্ষেত্ৰত এক নম্বৰৰ চাত্ৰক হোৱা। সাক্ষাৎ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত নম্বৰ অনুযায়ী আৰু নিজক গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত- যথা শক্তি অনুসৰি সমান হোৱা। কিন্তু সকলো শ্ৰেষ্ঠ আত্মাই, ব্ৰাহ্মণ আত্মাই এই তিনিওটিৰে চাত্ৰক নিশ্চয় হয়। এক নম্বৰৰ চাত্ৰক মাষ্টৰ মুৰুলীধৰ, মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ সমান সৰ্বদা আৰু সহজে হৈ যায়। শূনা অৰ্থাৎ মুৰুলীধৰ হোৱা। সাক্ষাৎ কৰা অৰ্থাৎ সংগৰ ৰঙত সেই একে সমান শক্তি আৰু গুণৰে ৰঙীন হৈ যোৱা। নিজক গঢ়ি তোলা অৰ্থাৎ সংকল্পৰ খোজত, বাণীৰ খোজত, কৰ্মৰ খোজত খোজ দি সাক্ষাৎ পিতাৰ সমান হোৱা। সন্তানসকলৰ সংকল্প পিতাৰ সংকল্পৰ সমান অনুভৱ হওঁক। বাণীত, কৰ্মত যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱাই সন্তান এইটো সকলোৰে অনুভৱ হওঁক। ইয়াকে কোৱা হয় সমান হোৱা বা এক নম্বৰৰ চাত্ৰক। এই তিনিওটিৰ ক্ষেত্ৰত পৰীক্ষা কৰা মই কোন হওঁ! সকলো সন্তানৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা ভৰা সংকল্প বাপদাদাৰ ওচৰত আহি পায়। সংকল্প বহুত ভাল, সাহস আৰু দৃঢ়তাৰে কৰে। সংকল্প ৰূপী বীজ শক্তিশালী কিন্তু ধাৰণা ৰূপী ধৰণী, জ্ঞানৰ গংগাজল আৰু স্মৃতি ৰূপী ৰ'দ বুলিয়ে কোৱা বা উত্তাপ বুলিয়ে কোৱা, বাৰে বাৰে নিজৰ ওপৰত মনোযোগ দিয়াৰ গতিবিধিৰ ক্ষেত্ৰত ক'ৰবাত নহয় ক'ৰবাত এলেছোৱা হৈ যায়। এটা কথাৰো অভাৱ হ'লে সংকল্প ৰূপী বীজে সদায় ফল নিদিয়। অলপ সময়ৰ বাবে এটা চিজনত (ঋতুত) বা দুটা চিজনত ফল দিব। সদায় ফল নিদিব। পিছত ভাবে বীজতো শক্তিশালী আছিল, প্ৰতিজ্ঞাতো দৃঢ় ভাবেই কৰিছিলো। স্পষ্টও হৈ গৈছিল। কিন্তু নাজানো কি হৈ গ'ল। ছমাহতো বহুত উৎসাহ আছিল আকৌ চলি-ফুৰি থাকোতে গমেই নাপালো কি হ'ল। ইয়াৰ বাবে প্ৰথমতে যিবোৰ কথা শুনালো তাৰ ওপৰত সদায় মনোযোগ দিব।

দ্বিতীয় কথা - সৰু কথাতে বহুত সোনকালে ভয় খোৱা। ভয় খোৱাৰ বাবে সৰু কথাকো ডাঙৰ কৰি দিয়া। পৰুৱাৰ সমান হয় কিন্তু তাক হাতীৰ সমান কৰি দিয়া, সেইবাবে ভাৰসাম্যতা নাথাকে। ভাৰসাম্যতা নথকাৰ কাৰণে জীৱনক লৈ গধুৰ হৈ যোৱা। কেতিয়াবা একেবাৰে নিচাতে একদম ওপৰলৈ উঠি যোৱা আকৌ সৰু পাথৰেও কেতিয়াবা তললৈ নমাই দিয়ে। জ্ঞানী হৈ চেকেণ্ডত তাক গুচোৱাৰ পৰিৱৰ্তে পাথৰ আহি গ'ল, থমকি গ'লো, তললৈ আহি গ'লো, এইটো হৈ গ'ল, ইয়াক ভাবিবলৈ লাগি যোৱা। বেমাৰ হৈ গ'ল, জ্বৰ উঠিল বা বিষ আহি গ'ল। যদি এয়াই ভাবি থাকা বা কৈ থাকা তেন্তে কি অৱস্থা হ'ব! এনেকুৱা যি সৰু সৰু কথা আহি যায় তাক নোহোৱা কৰা, গুচোৱা আৰু উৰা। হৈ গ'ল, আহি গ'ল, এনেকুৱা সংকল্প কৰি দুৰ্বল নহ'ব। দৰব লোৱা আৰু শক্তিশালী হোৱা। কেতিয়াবা কেতিয়াবা বাপদাদাই সন্তানসকলৰ চেহেৰা দেখি ভাবে এতিয়াই কি আছিল, আৰু এতিয়াই কি হৈ গ'ল! এইজন সেইজনেই নে অইন কোনোবা হৈ গ'ল! হুৰমূৰকৈ তল-ওপৰ হ'লে কি হয় বাৰু? মূৰ গধুৰ হৈ যায়। এনেয়েও স্থূল অৱস্থাতো এতিয়াই ওপৰ আৰু এতিয়াই তললৈ আহি গ'লে মূৰ ঘূৰণি অনুভৱ নকৰিবা জানো। গতিকে এই সংস্কাৰকো পৰিৱৰ্তন কৰা। এনেকৈ নাভাবিবা যে আমাৰ স্বভাৱেই এনেকুৱা। দেশৰ কাৰণে বা বায়ুমণ্ডলৰ কাৰণে বা জন্মৰ সংস্কাৰ, প্ৰকৃতিৰ কাৰণে এনেকুৱা হয়েই, এনেকুৱা মান্যতাবোৰে দুৰ্বল কৰি তোলে। জন্ম সলনি হ'ল যেতিয়া সংস্কাৰো সলনি কৰা। বিশ্ব পৰিৱৰ্তক হোৱা যেতিয়া তেন্তে স্ব-পৰিৱৰ্তকতো প্ৰথমেই নোহোৱা জানো। নিজৰ আদি অনাদি স্বভাৱ-সংস্কাৰক জানি লোৱা। সেয়াহে আচল সংস্কাৰ। এয়াতো নকল। মোৰ সংস্কাৰ, মোৰ স্বভাৱ বুলি কোৱা এয়া মায়াৰ বশীভূত হোৱাৰ স্বভাৱ। তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ আদি আৰু অনাদি স্বভাৱ সেয়া নহয়, সেইবাবে এই কথাবিলাকৰ ওপৰত পুনৰ মনোযোগী কৰাই আছে। ৰিভাইজ কৰাইছো। এই পৰিৱৰ্তনক অবিনাশী বনোৱা।

বিশেষত্বও বহুত আছে। স্নেহত এক নম্বৰ হোৱা, সেৱাৰ উৎসাহতো এক নম্বৰ হোৱা। স্থূল ৰূপত দূৰৈত থাকিও সমীপত আছা। কেটচিং পাৱাৰো (আয়ত্ব কৰাৰ শক্তি) বহুত ভাল। উপলব্ধি কৰাৰ শক্তিও অতি তীব্ৰ। আনন্দৰ দোলনাত দুলি থাকা। বাহ পিতা!, বাহ পৰিবাৰ!, বাহ ড্ৰামা! এই গীতো ভালকৈ গোৱা। দৃঢ়তাৰ বিশেষত্বও ভাল। চিনাক্তকৰণৰ বুদ্ধিও তীব্ৰ। পিতা আৰু পৰিবাৰৰো অতি মৰমৰ হোৱা। মধুবনৰ শৃংগাৰ হোৱা আৰু ভাল শোভনীয়ও হোৱা। বিভিন্ন ডাল লগ কৰি এডাল চন্দনৰ বৃক্ষ হোৱাৰ উদাহৰণো বহুত ভাল হোৱা। কিমান বিশেষত্ব আছে! বিশেষত্ব বেছি আছে আৰু দুৰ্বলতা এটাই আছে। গতিকে এটাক আতৰ কৰাতো অতি সহজ নহয় জানো। সমস্যাবোৰ সমাপ্ত হৈ নগ'ল জানো! বুজিলা!

যিদৰে সততাৰে শুনা, সেইদৰে আন্তৰিক সততাৰে সকলো উলিয়াই দিয়াৰ ক্ষেত্ৰতো এক নম্বৰ হোৱা। বিশেষত্বৰ মালা গুঠিলে বহুত দীঘলীয়া মালা হৈ যাব। তথাপিও বাপদাদাই শুভেচ্ছা জনায়। এই পৰিৱৰ্তন 99 শতাংশত কৰিলা, বাকী 1 শতাংশ আছে। সেয়াও পৰিৱৰ্তন হৈয়েই আছে। বুজিলা। কিমান ভাল যে এতিয়াই সলনি কৰি নেতিবাচকৰ পৰা ইতিবাচক কৰি দিয়ে। এয়াও বিশেষত্ব নহয় জানো! উত্তৰ বহুত ভাল দিয়া। এওঁলোকক যদি সোধো - শক্তিশালী, বিজয়ী হোৱানে? তেতিয়া কয় - এতিয়াৰ পৰা হওঁ! এয়াও পৰিৱৰ্তনৰ শক্তি তীব্ৰ হ'ল নহয় জানো। কেৱল পৰুৱা, নিগনিক ভয় কৰাৰ সংস্কাৰ আছে। মহাবীৰ হৈ পৰুৱাক ভৰিৰ তলত কৰি দিয়া আৰু নিগনিক বাহন বনাই লোৱা, গণেশ হৈ যোৱা। এতিয়াৰ পৰা বিঘ্ন বিনাশক অৰ্থাৎ গণেশ হৈ নিগনিক বাহন কৰি ঘূৰিবলৈ লাগি যোৱা। নিগনিক ভয় নকৰিবা। নিগনিয়ৈ শক্তি সমূহক কাটি পেলায়। সহন শক্তি শেষ কৰি পেলায়, সৰলতা শেষ কৰি দিয়ে, স্নেহ নোহোৱা কৰি দিয়ে। কামোৰে নহয় জানো আৰু পৰুৱাই চিধা মূৰত উঠি যায়। চিন্তাত বেহুচ কৰি পেলায়। সেই সময়ত দুখী-অশান্ত কৰি পেলায় নহয় জানো। অচ্ছা!

সদায় মহাবীৰ হৈ শক্তিশালী স্থিতিত স্থিত হওঁতা, প্ৰতিটো সংকল্প, বাণী আৰু কৰ্ম, খোজে প্ৰতি খোজ দি পিতাৰ লগে লগে চলোঁতা সঁচা জীৱন সংগী, সদায় নিজৰ বিশেষত্ব সমূহ সন্মুখত ৰাখি দুৰ্বলতাক সদাকালৰ বাবে বিদায় দিওঁতা, সংকল্প ৰূপী বীজক সদায় ফলদায়ক বনাওঁতা, সকলো সময়তে বেহদৰ প্ৰত্যক্ষ ফল খাওঁতা, সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ দোলনাত দুলি থাকোঁতা এনেকুৱা সৰ্বদা সমৰ্থ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

ফ্ৰাঞ্চৰ দলৰ লগত

1. সকলোৱে বহুত বাৰ সাক্ষাৎ কৰিছা আৰু এতিয়া পুনৰপি সাক্ষাৎ কৰি আছা - কিয়নো যিহেতু কল্পৰ আগতে সাক্ষাৎ কৰিছিলো সেয়েহে এতিয়াও সাক্ষাৎ কৰি আছা। কল্পৰ আগৰ সেই আত্মাসকলেই পুনৰায় নিজৰ অধিকাৰ ল'বলৈ আহি গৈছা নহয়নে? নতুন যেন লগা নাই নহয়! পৰিচয় স্মৃতিলৈ আহিছেনে যে আমি বহুবাৰ সাক্ষাৎ কৰিছো! চিনাকী ঘৰ যেন লাগিছে। যেতিয়া নিজৰ কোনোবা আপোনজনক লগ পোৱা যায় তেতিয়া আপোনজনক দেখি আনন্দ পোৱা যায়। এতিয়া বুজি পোৱা যে সেয়া যি সম্বন্ধ আছিল সেয়া স্বাৰ্থৰ সম্বন্ধ, আচল নাছিল। নিজৰ পৰিবাৰত, নিজৰ মিঠা ঘৰত আহি উপস্থিত হৈছা। বাপদাদাইও 'আহিলা যে' বুলি কৈ স্বাগত কৰি আছে।

দৃঢ়তাই সফলতা আনে, য'ত এইটো সংকল্প উদয় হয় যে এয়া হ'ব নে নহ'ব ত'ত সফলতা নাথাকে। য'ত দৃঢ়তা আছে ত'ত সফলতা আছেই। কেতিয়াও সেৱাত অন্তৰ দুখী নকৰিবা কিয়নো অবিনাশী পিতাৰ অবিনাশী কাৰ্য। সফলতাও অবিনাশী হ'বই। সেৱাৰ ফল নোলাব, সেয়া হ'বই নোৱাৰে। কিছুমান সেই সময়তে ওলায় আৰু কিছুমান কিছু সময় পিছত সেইবাবে কেতিয়াও এইটো সংকল্পও নকৰিবা। সদায় এনেকৈ ভাবিবা যে সেৱা হ'বই হ'ব।

জাপানৰ দলৰ লগত:- পিতাৰ দ্বাৰা সৰ্ব খাজনা প্ৰাপ্ত হৈ আছেনে? ভৰপূৰ আত্মা হোৱা, এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে? এটা জন্মৰ বাবে নহয় কিন্তু 21 জন্মৰ বাবে এই খাজনা চলি থাকিব। আজিৰ দুনিয়াত কোনোবা যিমনেই ধনবান নহওক কিয় কিন্তু যি খাজনা তোমালোকৰ ওচৰত আছে সেয়া কাৰো ওচৰত নাই। গতিকে বাস্তৱিক অৰ্থত সঁচা ভি.আই.পি কোন হয়?

তোমালোক নোহোৱা জানো। সেই পদবীতো আজি আছে কালিলৈ নাই কিন্তু তোমালোকৰ এই ঈশ্বৰীয় পদবী কোনেও কাঢ়ি ল'ব নোৱাৰে। পিতাৰ ঘৰৰ শৃংগাৰ তোমালোক সন্তানসকল হোৱা। যেনেকৈ ফুলেৰে ঘৰ সজোৱা হয় তেনেকৈ পিতাৰ ঘৰৰ শৃংগাৰ হোৱা। গতিকে সদায় নিজকে মই পিতাৰ শৃংগাৰ হওঁ, এনেকৈ ভাবি শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত স্থিত হৈ থাক। কেতিয়াও দুৰ্বলতাৰ কথা স্মৃতিলৈ নানিবা। হৈ যোৱা কথাৰ স্মৃতিলৈ আনিলে আৰু বেছিহে দুৰ্বলতা আহি যাব। পাষ্টৰ (অতীতৰ) কথা ভাবিলে কান্দোন আহি যাব সেইবাবে পাষ্ট অৰ্থাৎ ফিনিচ (সমাপ্ত)। পিতাৰ স্মৃতিয়ে শক্তিশালী আত্মা কৰি তোলে। শক্তিশালী আত্মাৰ বাবে কষ্টও স্নেহলৈ সলনি হৈ যায়। যিমানৈ জ্ঞানৰ খাজনা আনক দিয়া সিমানৈ বৃদ্ধি হয়। সাহস আৰু উৎসাহৰ দ্বাৰা সদায় উন্নতি কৰি আগবাঢ়ি যোৱা। অচ্ছা!

অব্যক্ত মহাবাক্য- “ইচ্ছা মাত্ৰম্ অবিদ্যা হোৱা”

ব্ৰাহ্মণসকলৰ অন্তিম সম্পূৰ্ণ স্বৰূপ বা স্থিতিৰ বৰ্ণনা হৈছে - “ইচ্ছা মাত্ৰম্ অবিদ্যা”। যেতিয়া এনেকুৱা স্থিতি হ'ব তেতিয়া জয়জয়কাৰ আৰু হাহাকাৰ হ'ব। ইয়াৰ বাবে তৃপ্ত আত্মা হোৱা। যিমানৈ তৃপ্ত হ'বা সিমানৈ ইচ্ছা মাত্ৰম্ অবিদ্যা হ'বা। যিদৰে বাপদাদাই কোনো কৰ্মৰেই ফলৰ ইচ্ছা নাৰাখে। প্ৰতিটো বচন আৰু কৰ্মত সদায় পিতাৰ স্মৃতি থকাৰ কাৰণে ফলৰ ইচ্ছাৰ সংকল্প মাত্ৰও নাথাকে এনেকুৱা ফল' ফাদাৰ (পিতাক অনুসৰণ) কৰা। কেঁচা ফলৰ ইচ্ছা নাৰাখিবা। সূক্ষ্ম ৰূপতো ফলৰ ইচ্ছা থাকিলে সেয়া যেন কৰিলা আৰু ফল খালা, পিছত ফল স্বৰূপ কেনেকৈ দেখা যাব, সেইবাবে ফলৰ ইচ্ছাক এৰি ইচ্ছা মাত্ৰম্ অবিদ্যা হোৱা।

যিদৰে অপাৰ দুখৰ লিষ্ট আছে, সেইদৰে ফলৰ ইচ্ছা বা ইয়াৰ প্ৰতিদানত সঁহাৰি পোৱাৰ সূক্ষ্ম সংকল্প থাকে সেয়াও ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ হয়। নিষ্কাম বৃত্তি নাথাকে। পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰালন্ধৰ জ্ঞান থকা সত্ত্বেও তাৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ থাকে। কোনোবাই মহিমা কৰিলে তেওঁৰ ফালে তোমালোকৰ বিশেষ ধ্যান গ'লে এয়াও সূক্ষ্ম ফলক স্বীকাৰ কৰাৰ নিচিনা হয়। এটি শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম কৰাৰ এশ গুণ সম্পন্ন ফল তোমালোকৰ আগত আহিব কিন্তু তোমালোক অল্পকালৰ ইচ্ছাৰ পৰা অবিদ্যা হোৱা। ইচ্ছাই ভাল কৰ্ম সমাপ্ত কৰি দিয়ে, ইচ্ছাই স্বচ্ছতাক শেষ কৰি দিয়ে আৰু স্বচ্ছতাৰ পৰিৱৰ্তে ভাবোতা বনাই দিয়ে, সেইবাবে এই বিদ্যাৰ অবিদ্যা হোৱা।

যিদৰে পিতাক দেখিলা - নিজৰ সময়ো সেৱাত দিলে। স্বয়ং বিনয়ী হৈ সন্তানসকলক মান দিলে। প্ৰথমে সন্তান - নাম সন্তানৰ, কাম নিজৰ। কামৰ বাবে পোৱা নামৰ প্ৰাপ্তিৰো ত্যাগ কৰিলে। সন্তানসকলক মালিক কৰি ৰাখিলে আৰু নিজে সেৱাধাৰী। মালিক হোৱাৰ মানো দি দিলে - গৌৰৱো দি দিলে, নামো দি দিলে। কেতিয়াও নিজৰ নাম উল্লেখ নকৰিলে - কেৱল মোৰ সন্তান। গতিকে যেনেকৈ পিতাই নিজৰ নাম, মান, গৌৰৱ সকলো ত্যাগ কৰিলে তেনেকৈ পিতাক অনুসৰণ কৰা। তোমালোকে কোনো সেৱা এতিয়াই কৰিলা আৰু এতিয়াই তাৰ ফল লৈ ল'লা তেন্তে একোৱে জমা নহ'ল, উপাৰ্জন কৰিলা আৰু খালা। তেতিয়া আত্মবল নাথাকে। তেওঁলোক ভিতৰৰ পৰা দুৰ্বল হৈ থাকে, শক্তিশালী নহয় খালী-খালী হৈ থাকি যায়। যেতিয়া এই কথা শেষ হৈ যাব তেতিয়া নিৰাকাৰী, নিৰহংকাৰী আৰু নিৰ্বিকাৰী স্থিতি স্বতঃ হৈ যাব। তোমালোক সন্তানসকল যিমানৈ সকলো কামনাৰ পৰা উপৰাম হ'বা সিমানৈ তোমালোকৰ প্ৰতিটো কামনা সহজে পূৰণ হৈ যাব। সুবিধা নিবিচাৰিবা, দাতা হৈ দিয়া - কোনো সেৱাৰ প্ৰতি বা নিজৰ প্ৰতি সুবিধাৰ আধাৰত নিজৰ উন্নতি বা সেৱাৰ অল্পকালৰ সফলতা প্ৰাপ্ত হৈ যাব কিন্তু আজি মহান হ'বা কালিলৈ মহানতাৰ প্ৰতি তৃষ্ণাতুৰ আত্মা হৈ যাবা, সদায় প্ৰাপ্তিৰ ইচ্ছাত থাকিবা।

কেতিয়াও ন্যায় বিচৰা মগনীয়া নহ'বা। যিকোনো প্ৰকাৰৰ মগনীয়াই নিজক তৃপ্ত আত্মা যেন অনুভৱ নকৰিব। মহাদানীয়ে ভিক্ষাৰীৰ পৰা এটা নয়া পইচা লোৱাৰো ইচ্ছা ৰাখিব নোৱাৰে। এওঁ পৰিৱৰ্তন হওঁক বা কিবা সহযোগ দিয়ক, খোজ আগবঢ়াই দিয়ক, এনেকুৱা সংকল্প বা এনেকুৱা সহযোগৰ ভাৱনা পৰৰ বশ হোৱা, শক্তিহীন, ভিক্ষাৰী আত্মাৰ পৰা কি

ৰাখিবলগীয়া আছে! যদি কোনোবা তোমালোকৰ সহযোগী ভাতা বা ভগ্নী পৰিবাৰৰ আত্মা, অবুজ বা শিশুসুলভ জেদৰ বশীভূত হৈ অল্লকালৰ বস্তুক সদাকালৰ প্ৰাপ্তি বুলি ভাবি, অল্লকালৰ মান-গৌৰৱ-নাম বা অল্লকালৰ প্ৰাপ্তিৰ ইচ্ছা ৰাখে তেন্তে তেওঁলোকক মান দি নিজে বিনম্ৰ হৈ যাবা, এই দিয়াই হৈছে সদাকালৰ বাবে লোৱা। কাৰোবাৰ পৰা কোনো সহায় লৈ পিছত সহায় কৰাৰ সংকল্পও যেন উদয় নহয়। এই অল্লকালৰ ইচ্ছাৰ পৰা বেগৰ হোৱা। যেতিয়ালৈ কাৰোবাৰ মাজত অংশমাত্ৰও কোনো ৰস দেখা দিয়ে, সংসাৰ অসাৰ যেন অনুভৱ নহয় বুদ্ধিত এইতো নাহে যে এই সকলোবোৰ মৃতপ্ৰায় হৈ আছে তেতিয়ালৈ তেওঁলোকৰ পৰা কোনো প্ৰাপ্তিৰ ইচ্ছা উৎপন্ন হ'ব পাৰে, কিন্তু সদায় এজনৰ ৰসত থাকোঁতা, একৰস স্থিতিৰ হৈ যায়। তেওঁলোকৰ মৃতপ্ৰায়সকলৰ পৰা কোনো ধৰণৰ প্ৰাপ্তিৰ কামনা থাকিব নোৱাৰে। কোনো বিনাশী ৰসে নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰিব নোৱাৰে।

অনেক প্ৰকাৰৰ কামনাই সন্মুখীন হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বিধিনি আনে। যেতিয়া এইটো কামনা ৰাখা যে মোৰ নাম হওঁক, মই এনেকুৱা হওঁ, মোৰ পৰা মতামত কিয় নল'লে, মোক মূল্য কিয় নিদিলে? তেতিয়া সেৱাত বিধিনি আহে সেইবাবে মানৰ ইচ্ছা এৰি স্বমানত স্থিৰ হৈ যোৱা তেতিয়া মান প্ৰতিচ্ছবিৰ দৰে তোমালোকৰ পিছে পিছে আহিব।

কিছুমান সন্তান বহুত ভাল পুৰুষাৰ্থী হয় কিন্তু পুৰুষাৰ্থ কৰি কৰি ক'ৰবাত ক'ৰবাত পুৰুষাৰ্থ ভালকৈ কৰাৰ পিছত প্ৰালঙ্ক ইয়াতেই ভোগ কৰাৰ ইচ্ছা ৰাখে। এই ভোগ কৰাৰ ইচ্ছাই জমা হোৱাত কম কৰি দিয়ে সেইবাবে প্ৰালঙ্কৰ ইচ্ছা সমাপ্ত কৰি কেৱল ভালকৈ পুৰুষাৰ্থ কৰা। 'ইচ্ছা'ৰ পৰিৱৰ্তে 'অচ্ছা' (ভাল) শব্দ মনত ৰাখিবা।

ভক্তসকলক সৰ্ব প্ৰাপ্তি কৰোৱাৰ আধাৰ - 'ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা'ৰ স্থিতি। যেতিয়া স্বয়ং 'ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা' হৈ যোৱা তেতিয়াহে অন্য আত্মাসকলৰ সৰ্ব ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব পাৰা। কোনো ইচ্ছা নিজৰ প্ৰতি নাৰাখিবা কিন্তু অন্য আত্মাসকলৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰাৰ কথা ভাবা তেতিয়া স্বয়ং স্বতঃ সম্পন্ন হৈ যাবা। এতিয়া বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ অনেক প্ৰকাৰৰ ইচ্ছা অৰ্থাৎ কামনা পূৰণ কৰাৰ দৃঢ় সংকল্প ধাৰণ কৰা। অন্যৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰা অৰ্থাৎ নিজক ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা কৰি তোলা। যিদৰে দিয়া অৰ্থাৎ লোৱা, সেইদৰে অন্যৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰা অৰ্থাৎ নিজক সম্পন্ন কৰি তোলা। সদায় এয়াই লক্ষ্য ৰাখিবা যে আমি সকলোৰে কামনা পূৰ্ণ কৰা মূৰ্তি হ'ব লাগে। অচ্ছা।

***বৰদান:-** পৰিস্থিতিক চাইড চিন (পাৰ্শ্বদৃশ্য) বুলি ভাবি অতিক্ৰম কৰোঁতা স্মৃতি স্বৰূপ সমৰ্থ আত্মা হোৱা

স্মৃতি স্বৰূপ আত্মা সমৰ্থ হোৱাৰ কাৰণে পৰিস্থিতিক খেল বুলি ভাবে। যিমনেই ডাঙৰ পৰিস্থিতি নহওঁক কিন্তু সমৰ্থ আত্মাৰ লক্ষ্য স্থানত উপনীত হোৱাৰ বাবে এই সকলোবোৰ ৰাস্তাৰ চাইড চিন (পাৰ্শ্বদৃশ্য)। মানুহেতো খৰচ কৰি হ'লেও চাইড চিন চাবলৈ যায়। গতিকে স্মৃতি স্বৰূপ আত্মাৰ বাবে পৰিস্থিতি বুলি কোৱা, পেপাৰ বুলি কোৱা, বিধিনি বুলি কোৱা সকলো চাইড চিন আৰু স্মৃতিত থাকে যে এই লক্ষ্য স্থানৰ চাইড চিন অনেক বাৰ অতিক্ৰম কৰিছো, নাথিং নিউ (কোনো নতুন নহয়)।

***প্লেগান:-** অন্যক কাৰেকশ্বন (শুধৰণি) কৰাৰ পৰিৱৰ্তে পিতাৰ সৈতে কানেকশ্বন (সংযোগ) কৰি লোৱা তেতিয়া বৰদানৰ অনুভূতি হৈ থাকিব।

ওঁম্ শান্তি!!

সূচনা: আজি মাহৰ তৃতীয় ৰবিবাৰ। সকলো ভাতা-ভগ্নীয়ে সন্ধিয়া 6.30 ৰ পৰা 7.30 লৈ বিশেষ সংগঠিত ৰূপত বিশ্বত মনৰ সেৱাৰ দ্বাৰা সৰ্ব শক্তিৰ কিৰণ বিয়পাই দিয়া। এইটো স্বমানত থাকা যে "মই মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান আত্মা প্ৰকৃতি সহিত সকলো আত্মাক সৰ্ব শক্তি দান দি আছো"।